

Arrest

nr. 309 134 van 1 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. CATTRYSE
Dehaernestraat 29
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat O. CATTRYSE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 9 juni 2023 en verzoekt op 12 juni 2023 om internationale bescherming. Op 30 januari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchteling en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend naar verzoekster wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 24/08/1980 geboren in Akhaltsike en hebt u de Georgische nationaliteit. Ondanks het feit dat u een diploma had behaald in Kunstwetenschappen hebt u nooit een vaste job gehad in Georgië. U had evenmin een vaste verblijfplaats maar vond voornamelijk onderdak bij familieleden, zoals uw broers en uw (groot)ouders. U lijdt aan een vorm van kanker en hebt zichtbare tumoren in uw aangezicht,

ondermeer bij uw oog. Toen u zich daar in 2018 voor liet behandelen in Georgië vertelden de artsen u dat u geopereerd zou worden. Achteraf bekeken bleken zij echter louter een kijkoperatie te hebben uitgevoerd waardoor u zich bedrogen voelde. Voorts had één van die artsen eveneens aangegeven dat u een gelijkaardige tumor had aan uw andere oog, maar ook die informatie bleek achteraf niet te kloppen. U verloor uw vertrouwen in de Georgische artsen en betichtte hen ervan het geld boven het welzijn van de patiënten te stellen. Toen uw moeder. U volgde uw moeder vervolgens naar Turkije en naar Italië; waar zij telkens ging om te werken. In Italië werd u in 2020 gezien door een arts die opnieuw bevestigde dat u geopereerd moest worden. U kon de operatie, die 25.000 euro kostte, echter niet betalen waarna u noodgedwongen naar Georgië terug moest keren. Voorts verklaarde u dat u regelmatig onderdrukt werd in Georgië waardoor u genoodzaakt was om te verhuizen. Zo werden uw burens erg boos omtrent een autostaanplaats, of wanneer het kind van uw broer piano speelde. U had altijd ruzie met uw burens hoewel u niet begreep waarom zij jullie zo onderdrukten. Op 09/06/2023 vertrok u definitief uit Georgië en kwam u dezelfde dag aan in België. Vervolgens diende u op 12/06/2023 een verzoek in tot internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legde u 3 cd-roms neer met medisch beeldmateriaal van uw aandoening, een medisch verslag uit Georgië en een medisch verslag uit Italië

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Ondanks uw medische problemen was u er immers wel degelijk toe in staat om uw volledige medewerking te verlenen tijdens uw gehoor. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald etniciteit, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vluchtmotieven enerzijds berusten op medische motieven.

Deze door u ingeroepen medische problemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk toegang hebt tot medische zorg in Georgië maar dat u die uit wantrouwen resoluut weigert aan te nemen (GV P. 7).

Wat uw aangehaalde onderdrukking betreft dient eveneens bemerkt te worden dat loutere burenruzies (GV P. 10) niet ernstig genoeg zijn om als vervolgingsfeiten aangenomen te worden. Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Uit een lezing van het verzoekschrift kan met enige welwillendheid worden afgeleid dat verzoekster de schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Vooreerst betoogt verzoekster dat zij niet de vereiste medische zorgen krijgt in Georgië. Zij verduidelijkt dat, toen zij zich in 2018 voor de eerste keer in Georgië liet behandelen, zij niet alleen verkeerdelijk geïnformeerd werd door artsen, doch ook de verkeerde medische behandeling heeft gekregen. In deze benadrukt zij dat achteraf bleek dat de arts in Georgië een loutere kijkoperatie had uitgevoerd en dat één van de artsen daar had aangegeven dat zij een gelijkaardige tumor had aan haar ander oog maar dat deze informatie achteraf niet bleek te kloppen. Verzoekster voert aan dat op die manier alles lang begon aan te slepen vooraleer zij effectief een juiste behandeling kon genieten. Luidens het verzoekschrift voelde zij zich hierdoor bedrogen en verloor zij hierdoor het vertrouwen in de Georgische artsen. Gelet hierop, en het gegeven dat de pijn die zij lijdt ondraaglijk is, had zij geen andere keuze dan Georgië te ontvluchten op zoek naar een oplossing, zijnde een correcte medische behandeling. Verder stelt verzoekster dat de behandeling in België snel werd opgestart. Zij verduidelijkt te dezen dat de arts in België een *meningioma* – zijnde een tumor die ontstaat in het hersenvlies – heeft vastgesteld, dat de tumor snel moest verwijderd worden en dat zij dan ook een noodzakelijke operatie kreeg op 25 oktober 2023. Zij voegt hieraan toe dat de Georgische artsen deze tumor ook hadden vastgesteld, doch dat er niet geholpen werd en de tumor er niet verwijderd werd.

Vervolgens stelt verzoekster dat zij hier in België kan verblijven bij haar broer, bij wie zij de nodige rust heeft die, gezien haar gezondheidstoestand, noodzakelijk is en de vereiste zorg krijgt. In deze stelt verzoekster dat zij in het kader van haar behandeling regelmatig naar het ziekenhuis moet ter observatie en inmiddels geopereerd werd. Haar broer – met wie zij een goede band heeft en op wie zij altijd kan rekenen – stond hier telkens in voor het vervoer. Zij meent dat haar andere familieleden in het buitenland haar die hulp niet kunnen bieden. Haar ouders zijn immers al van een bepaalde leeftijd waardoor het voor hen moeilijk is om haar dagelijks bij te staan en haar andere broers hebben een eigen leven en gezin waardoor het ook voor hen moeilijk is om haar dagelijks bij te staan en dergelijke hulp te bieden.

Bovendien benadrukt verzoekster dat ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief vervolgd zijn, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, als vluchteling kunnen worden erkend. Daarnaast is verzoekster van mening dat zij minstens in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij stelt dat het, gelet op het voorgaande, waaruit blijkt dat zij in haar land van herkomst niet de vereiste behandeling zal krijgen om haar dodelijke ziekte te behandelen, duidelijk is dat zij bij terugkeer aldaar persoonlijk een risico loopt op ernstige schade, zijnde de dood. Zij verwijst te dezen naar de medische sector in Georgië, waar noodzakelijke behandelingen door artsen niet worden geleverd zolang er niet betaald wordt, waardoor de toegankelijkheid tot medische zorg belemmerd wordt. Zij benadrukt dat zij de vereiste operaties niet kan betalen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende

de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat, ondanks haar medische problemen, er in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Georgië, te sterven. Zij verwijst in deze naar haar medische situatie en de incorrecte medische behandeling die zij hiervoor in Georgië kreeg. Tevens stelt zij dat zij in Georgië regelmatig onderdrukt werd door burens.

Blijkens de bestreden beslissing blijkt uit verzoeksters verklaringen niet dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, bestaat, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt. Vooreerst (i) wordt opgemerkt dat de door verzoekster ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Bovendien bleek uit haar verklaringen dat zij wel degelijk toegang had tot medische zorg in Georgië, maar dat zij die uit wantrouwen resoluut weigert aan te nemen. Wat betreft haar aangehaalde onderdrukking (ii), dient te worden opgemerkt dat loutere burenruzies niet ernstig genoeg zijn om als vervolgingsfeiten aangenomen te worden.

In de bestreden beslissing wordt op afdoende wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in het voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, blijft verzoekster daartoe echter geheel in gebreke.

2.3.5.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.3. Wat betreft de medische situatie van verzoekster *an sich* en de incorrecte behandeling die zij hiervoor kreeg in Georgië, merkt de Raad op dat dit in principe niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, ressorteert, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat de aangehaalde medische problemen in haar hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin toont zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de Georgische autoriteiten verzoekster op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding ontzegden of bij terugkeer zullen ontzeggen. Verzoekster heeft toegang tot medische zorg in Georgië, maar het is zij zelf die uit wantrouwen – omwille van een incorrecte behandeling in het verleden – weigert zich hierop te beroepen. Het feit dat de medische hulp die verzoekster in Georgië kreeg niet altijd de juiste is geweest, valt sterk te betreuren, doch volstaat op zich niet om te besluiten tot het bestaan van een ernstige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het is, zo weze herhaald, immers niet zo dat zij iedere vorm van medische hulp werd geweigerd, maar wel dat deze medische hulp eerder gebrekkig was in vergelijking met de hulp die zij hier in België krijgt. Het feit dat

de gezondheidszorg in Georgië van mindere kwaliteit is dan die in België, is echter een praktische vaststelling, die *an sich* vreemd is aan het Verdrag van Genève. Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat zij in België bij haar broer kan verblijven, bij wie zij de nodige zorg en rust kan vinden en dat zij hier niet op kan rekenen bij haar andere familieleden die buiten België verblijven, merkt de Raad op dat dit geen afbreuk doet aan de voormelde vaststelling dat verzoeksters medische problematiek niet ressorteert onder de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat verzoekster voor een medische behandeling moet (of bij terugkeer zou moeten) betalen in Georgië, is een louter blote bewering en overigens onvoldoende ernstig om als asielmotief in overweging te worden genomen.

Volledigheidshalve dient er te dezen nog op te worden gewezen dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald. Ter terechtzitting geeft de voor verzoekster aanwezige advocaat ten andere ook aan dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hangende is.

2.3.5.4. Wat betreft de door verzoekster aangehaalde onderdrukking, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de, overigens louter beweerde doch geenszins gestaafde, burenruzies geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève, alsook dat deze geenszins ernstig genoeg zijn om als vervolgingsfeiten aangenomen te worden.

2.3.5.5. De door verzoekster tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten bevestigen enkel haar medische situatie (en medische behandeling), hetgeen in het bovenvermelde geenszins in twijfel werd getrokken.

2.3.5.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.5.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofd kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.6.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.6.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.6.4. Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt

voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS